

25η Μαρτίου: Να διατηρήσουμε την ταυτότητά μας (Ελένη Δημ. Ζαρίφη, Θεολόγος)

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Χαρμόσυνη η σημερινή ημέρα! Θεμέλιο της χαράς μας η πίστη στο Θεό και η αγάπη προς την πατρίδα. Αυτή τη χαρά κανείς δεν μπορεί να μας τη στερήσει.

Σήμερα πανηγυρίζουμε της «σωτηρίας ημών το κεφάλαιον και του απ' αιώνος μυστηρίου την φανέρωσιν». Πανηγυρίζουμε το γεγονός της εκπλήρωσης της υπόσχεσης που ο Θεός έδωσε στον άνθρωπο για την απαλλαγή του από την αμαρτία και το θάνατο.

Οικονομεί τη σωτηρία μας με τρόπο άμεσο και ταυτόχρονα διακριτικό. Πλησιάζει την ανθρώπινη φύση «όχι μ' ολοφάνερη τη θεότητά του, αλλά γίνεται ίδιος μαζί της, επειδή φοβάται μήπως βλέποντάς τον τρομοκρατηθεί, μήπως λαχταρήσει και φύγει», όπως γράφει ο άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος.

Ο Χριστός συλλαμβάνεται στην κοιλιά της απλής κόρης της Ναζαρέτ για να δώσει στον άνθρωπο την ευκαιρία να αποκαταστήσει τη σχέση του με το Θεό, τον συνάνθρωπο και τη φύση. Να αποκτήσει δηλαδή τα προνόμια που είχαν οι Πρωτόπλαστοι πριν την παρακοή.

Αναμένει την ελεύθερη συγκατάθεσή μας, όπως περίμενε και την συγκατάθεση της Παναγίας μας. Ο αρχάγγελος Γαβριήλ δεν ήταν ο μεταφορέας μίας προειλημμένης απόφασης. Περιμένει, διαλέγεται, εξηγεί την υπερφυσική σύλληψη και μόνον όταν ακούει την ταπεινή συμφωνία της Παναγίας αποχωρεί.

Δεν είναι τυχαίο ότι η επίσημη έναρξη της Επανάστασης του 1821 έγινε την ημέρα του Ευαγγελισμού. Οι πρόγονοί μας γνώριζαν ότι ο άνθρωπος πλάστηκε από το Θεό ελεύθερος και ελεύθερος όφειλε να παραμείνει. Και η ελευθερία θέλει κόπους και αγώνες! Θέλει αίμα και θυσίες!

Απαραίτητη προϋπόθεση για να αγωνιστεί κανείς είναι να διαθέτει ταυτότητα, να γνωρίζει ποιος είναι ο προορισμός της ζωής του και ποιες οι συνέπειες των πράξεών του.

Αυτή την ταυτότητα διέθεταν οι αγωνιστές του '21 γι' αυτό πέτυχαν το στόχο τους, ο οποίος δεν ήταν μια προσωπική επιτυχία αλλά η απελευθέρωση του Γένους.

«...Έλληνες, ποτέ μην ξεχνάτε το χρέος σε Θεό και σε Πατρίδα! Σ' αυτά τα δύο

σας εξορκίζω ή να νικήσουμε ή να πεθάνουμε κάτω από την Σημαία του Χριστού» Με αυτά τα λόγια ξεσήκωνε και συγκινούσε τους συντρόφους του ο Παπαφλέσσας.

Ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης δηλώνει την κοινή επιθυμία των Ελλήνων για αντίσταση λέγοντας:

«Ως μία βροχή έπεσεν εις όλους μας η επιθυμία της ελευθερίας μας, και όλοι, και ο κλήρος μας και οι προεστοί μας και οι καπεταναίοι και οι πεπαιδευμένοι και οι έμποροι, μικροί και μεγάλοι, όλοι εσυμφωνήσαμε εις αυτόν τον σκοπό και εκάμαμε την Επανάσταση...».

Έτσι μπορούμε να καταλάβουμε πως η επιτυχία της επανάστασης είχε τη ρίζα της στην ομοψυχία, που όποτε επιτυγχάνεται, έχει θαυμαστά αποτελέσματα.

Ο στρατηγός Μακρυγιάννης σημειώνει στα Απομνημονεύματά του, «...Η τυραγνία των Τούρκων -την δοκιμάσαμε τόσα χρόνια- δεν υποφέρονταν πλέον. Και δι' αυτήνη την τυραγνία, οπού δεν ορίζαμεν ούτε βιόν ούτε τιμή ούτε ζωή (ξέραμεν κι' ότ' ήμασταν ολίγοι και χωρίς τ' αναγκαία του πολέμου) αποφασίσαμεν να σηκώσομεν άρματα εναντίον της τυραγνίας. Είτε θάνατος είτε λευτεριά».

Οι αγωνιστές του 1821 δεν πτοήθηκαν από την έλλειψη στρατιωτικής δύναμης και εφοδίων. Κινητήριο δύναμή τους ήταν η δίψα για ελευθερία και αυτοδιάθεση. Και γι' αυτόν το σκοπό διέθεσαν τα πάντα με υπομονή και αυτοθυσία. «Εγώ, η φαμίλια μου, τα άρματά μου, ό,τι έχω είναι για την Ελλάδα» λέει χαρακτηριστικά ο γέρος του Μωριά.

Ας μη ξεχνάμε ότι πολλοί από αυτούς που συμμετείχαν στην Επανάσταση πέθαναν άσημοι και πένητες. Χαρακτηριστικό παράδειγμα ο Νικήτας Σταματελόπουλος, ο επονομαζόμενος Νικηταράς ο Τουρκοφάγος, ο οποίος πέρασε τα τελευταία χρόνια της ζωής του τυφλός και επαίτης.

Αυτοί ήταν οι αγωνιστές της ελευθερίας μας! Αυτοί που αγωνίζονταν για την ελευθερία του γένους βάζοντας στην άκρη τα δικά τους συμφέροντα. Αυτοί που διέθεσαν χωρίς να λυπηθούν τον χρόνο, τις περιουσίες και την ίδια τους τη ζωή χωρίς να περιμένουν ανταλλάγματα, για την πίστη και την ελευθερία της πατρίδας.

Εμείς που σήμερα απολαμβάνουμε τα αγαθά της Ελευθερίας τι οφείλουμε να πράξουμε για να διατηρήσουμε την ανεξαρτησία μας μέσα σε έναν μεταβαλλόμενο και δύσκολο κόσμο;

Οφείλουμε να διατηρήσουμε την ταυτότητά μας ως Ορθόδοξοι και ως Έλληνες.

Ο λαός που δεν διαθέτει ταυτότητα κινδυνεύει να απορροφηθεί μέσα στην τεράστια χοάνη της παγκοσμιοποίησης και να γίνει θύμα όσων θέλουν να κινήσουν τα νήματα της ιστορίας, μια απλή μαριονέτα στα συμφέροντα των επιτηδίων.

Την ταυτότητά μας θα την διατηρήσουμε συμμετέχοντας στη ζωή της ορθοδοξίας, καλλιεργώντας την έμπρακτη αγάπη προς το συνάνθρωπο και δυναμώνοντας τη διάθεση για κόπους και θυσίες σε όλα τα επίπεδα της ζωής.

Και είναι βέβαιο ότι μπορούμε να παραδώσουμε έναν όμορφο κόσμο στα παιδιά μας γιατί η δική μας αγάπη δεν είναι απρόσωπη έχει σώμα και θρησκεία . . .

Και να είστε βέβαιοι, ότι «είτε με τις αρχαιότητες είτε με ορθοδοξία οι κοινότητες των Ελλήνων» πάντοτε προοδεύουν!

Χρόνια σας πολλά!

****Το παρόν κείμενο αποτελεί τον πανηγυρικό λόγο που εκφωνήθηκε πέρσι στις 25 Μαρτίου από την θεολόγο Ελένη Ζαρίφη, κατά την Δοξολογία που τελέστηκε στον Ι. Μητρ. Ναό Αγίου Νικολάου Κω.***